

Remar plegats

Ha passat un Onze de Setembre diferent al de l'any passat, on la Covid 19 ens va privar de manifestar-nos per a reivindicar el què volem pel país i també, per homenatjar a aquells herois del 1714, i no només a aquests, si no a tots aquells que han defensat una Catalunya amb plenitud de drets.

La ciutadania ha respòs a la crida tant de Òmnium Cultural com de l'Assemblea, però el Govern de Catalunya no ha respost als anhels de qui els van votar i d'altres que no els vam votar.

Des del PDeCAT demanàvem un mínim de competència i de coordinació del Govern de Catalunya i de nou, ara amb la taula de diàleg, o bé amb l'ampliació de l'aeroport de El Prat, hem trobat un nou símptoma que evidencia la manca d'acord sobre el model de país que tenen Junts per Catalunya i ERC.

Sense un mínim acord sobre el model de país anirem recollint picabaralles que seguiran fent passar vergonya a una part de la ciutadania.

Cal que els que i estan al davant del Govern de Catalunya comparteixin l'estratègia i el full de ruta sobre com aconseguir un referèndum pactat o l'amnistia pels represaliats per l'Estat espanyol.

Dirigir un país com Catalunya és i ha de ser quelcom més seriós que això que se'ns està oferint cada dia, un espectacle lamentable que alimenta rialles a la Moncloa i tots el discursos de Madrid que no busquen cap solució.

A un govern li cal un model de país, competència, coordinació, i escoltar el què vol la gent, això és el que ens va oferir el president Artur Mas o des de la societat civil Òmnium de la mà de la malaurada Muriel Casal. El pas al costat del President Mas va ser un torpede a la línia de flotació del procés cap a la independència. Algun dia la història dirà a qui, a més de l'Estat espanyol i de partits espanyolistes va beneficiar.

Els partits podem tenir les nostres ideologies i programes electorals diferents, però davant de reptes importants cal remar plegats, governar per a tothom i deixar per més endavant batalles personals o batalles per l'espai de poder.